

Posudek závěrečné práce

diplomové/bakalářské*

Jméno autora práce a studijní obor: **Juli Hirai**, B7507 Specializace v pedagogice

Název práce, rok zpracování: **Stereotypní výrazové prostředky v japonské animaci**

Vedoucí závěrečné práce: **MgA. Martin Moravec**

Oponent závěrečné práce: **Mgr. MgA. Pavel Trnka, PhD.**

Kriteria hodnocení:	hodnocení:			
1. Téma: celková náročnost a původnost tématu	0	1	2	③
2. Zadání: míra respektování, odůvodnění případných odchylek od zadání	0	1	2	③
3. Struktura práce: logika členění jednotlivých částí	0	1	2	③
4. Obsah práce: kvalita, náročnost a originalita řešení úkolu	0	①	2	3
5. Kvalita: respektování stanovené normy / rozsahu	0	1	2	③
6. Vyjadřovací prostředky: úroveň jazykového / výtvarného vyjádření	0	1	2	③
7. Formální kvality textu: míra respektování normy, stylistika a gramatika	0	1	2	③
8. Práce s literaturou: kvalita a kvantita, etika práce s literaturou	0	1	2	③
9. Vizuální kvalita práce: úroveň grafické úpravy / adjustace a prezentace	0	1	②	3
10. Přínos pro obor: splnění cílů práce, autorský přínos	0	①	2	3

Počet bodů a klasifikace: 25

Shrnutí a závěr:

Teoretická i praktická část této bakalářské práce obsahově plně respektují zadání. Jako slabou stránku však vidím výsledný animovaný film. A to přestože některé jeho komponenty byly připraveny s neobyčejnou péčí, inteligencí, invencí a citem, a že samy o sobě nesou jistou uměleckou kvalitu. Například papír z rýže s nevšední strukturou v pozadí, povšimnutí si prostorového efektu pauzovacího papíru při snímání v multiplánu, komponování souhlásek v haiku podle jejich fonetického typu, povšimnutí si souladu biologických fází života u starce a komára... Dobré dílo ale nemusí mít jako komponenty samý umělecký hodnotný materiál. Skutečný artefakt vzniká až spolupůsobením těchto jednotlivých složek dohromady. Měl by vždy účinkovat především jako celek.

Velký problém vidím i v tom, že dílo se nevězprelo stereotypním znakům japonské animace, jak hlásá název celé bakalářské práce. Představuje pravý opak. Není vůbec důležité, jestli jsou kopírovány typické prvky současného stylu anime nebo toho z předtezukovského období. Pokaždé jde o chybějící autenticitu. Autenticita znamená přijmout sebe samého, prostředí i situaci tak, jak je. Vycházet z ní a vytvářet díla původní, nová. Juli Hirai má japonské kořeny, a proto nemusí japonskou tvorbu napodobovat, pouze ji přirozeným způsobem spoluvytvářet a rozvíjet. Použití lyrické formy haiku nevádí, protože jde o ničím jiným nenahraditelný druh poezie. Ale není jistě současné a autentické, že by dnešní japonští starci pili dlaněmi přímo z přírodních vodních nádrží. To vypadá spíše jako z minulých staletí A zcela sem nesedí ani úsloví „pij s mírou,“ které v českém jazyce nabádá k omezení konzumace alkoholu. Jak by bylo možné vidět analogii mezi opíjením se a pitím životu prospěšných tekutin pro nabírání síly, případně (u komára) k tomu, aby nakladl vajíčka na vodní hladinu a podílel se tak na další generaci vlastního druhu? Na chybějící autenticitu nejvíce upozorňuje právě špatná kvalita ruchů ve filmu. Cikády se v ČR skutečně špatně nahrávají. Kdyby dílo navazovalo na autorčinu vlastní životní zkušenost, měla by asi zdroje ruchů přímo tam, kde žije, pracuje a kde se odehrávají její sny a představy.

Autorce bych doporučil více experimentovat s vlastními motivy a trochu se oprostít od svazujících tradičních řešení. Zvláště v animacích pak dát důraz na kvalitní zvukovou složku, která často spolurozhoduje o emocionálním zapůsobení výsledného filmu.

Teoretická část bakalářské práce je naopak velice kvalitní. Zde nemám žádných výhrad! Juli Hirai zde rozebírá anime a mangu do takových podrobností, že bych její text doporučil jako studijní literaturu každému českému studentovi, který se snaží něco o tomto fenoménu psát. Dozvěděl jsem se zde velmi zajímavé informace o specifických prvcích, které jsou srozumitelné jen lidem hluboce zakotveným v japonské kultuře. Například kódování určitých vlastností hrdinů do jejich jmen. Ta, která obsahují „-suke“ a „-taro“, prý označují tradicionalistu. Překvapila mě i přetrvávající sympatie mladých lidí v Japonsku k sebevraždě, protože v souladu s vlastní historií země ji vnímají jako čestný akt. Ocenil jsem i rozbor typických hudebních kadencí, které jsou v anime používány a mnoho, mnoho dalších věcí.

Práci tedy doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B

Datum: 13. 8. 2020

Vedoucí/oponent* bakalářské/diplomové práce*
(*správnou variantu zvýrazněte)

Podpis:

Vysvětlivky:

V každé kategorii lze udělit max. 3 body. Hodnocení: A = 30-27 bodů, B = 26-23 bodů, C = 22-18 bodů, D = 17-14, E = 13-10, F = 9 a méně, práce je neúspěšná.

Označte v jednotlivých kategoriích stupeň hodnocení (vyznačením příslušné číslice tučně, nebo zaškrtnutím) a v závěrečném „Shrnutí a závěr“ cca v pěti řádcích plynulého textu zdůrazněte hlavní kvality resp. nedostatky práce. Oponent navrhne dva tematické okruhy nebo dvě otázky k diskusi při obhajobě. Na závěr napište, zda práci doporučujete k obhajobě. Vytiskněte dvakrát! Připojte podpis a vlastní rukou dopište stupeň celkového hodnocení. Oba vlastnoručně podepsané originály odevzdejte na sekretariát katedry výtvarné kultury a textilní tvorby. Externí vedoucí či oponenti zasílají posudek na sekretariát katedry i v elektronické verzi.